

זה לא רק על סקס

מאת רועי מליח רשף

כל הזכויות שמורות ©

רועי מליח רשף

נייד: 050-7208887

Email: froik04@gmail.com

חדר בית מלון בברלין.

האור עולה על ליאת מדברת בנייד

ליאת: Hello, yes hi, ...umm... i need a taxi please for the airport

. yes, yes. room 414 yes thank you.

ליאת מנתקת את הטלפון וממשיכה לארוז את הדברים שלה למזוודה. נדב נכנס.

נדב: וואי, וואי וואי, הנה, הנה את הנה אני, אני פה. הגעתי. אני פה.

ליאת: אתה יודע מה השעה?

נדב: ליאת.

ליאת: תשע וחצי.

נדב: אני יודע.

ליאת: תשע וחצי, נדב.

נדב: ואני אמרתי שאני מצטער. הנה, הנה אני רגע נכנס להתקלח, אורז את הדברים ועפים מפה.

ליאת: הטיסה עוד שעה

נדב: אני חייב להתקלח.

ליאת: שעה, נדב.

נדב: נו גם את עוד לא סיימת לארוז.

ליאת: חמש דקות, מקלחת של חמש דקות. ואז אני תיק תק מתארגן. הנה, הנה, בואי נהיה פרקטיים, קחי את האשראי שלי ותשלמי על החדר. ותגידי להם להזמין לנו מונית ספיישל, אני משלם על הכול, יאללה ציק' צק ואנחנו בשדה התעופה. הכול בסדר.

ליאת: כבר הזמנתי מונית.

נדב: הזמנת מונית?

ליאת: כן. היא אמורה להיות פה עוד מעט.

נדב: אוקי, אז כשהיא באה, תרדי למטה ותגידי שאני כבר יורד.

ליאת: (חוסמת את הדרך שלו) תארוז את הדברים שלך.

- נדב: אני חייב להתקלח.
- ליאת: תתקלח בארץ.
- נדב: נו, את סתם מעכבת, אני לא מבין אותך.
- ליאת: נדב, אני מבקשת ממך, פשוט תארגן שניה את הדברים שלך ונלך, אוקי?
- נדב: את מוכנה להרגע, אנחנו נגיע לשדה בזמן, אלוהים, כמה דקות אני חייב רגע לשטוף את עצמי אוקי! מה הבעיה שלך?
- (פאזה)**
- ליאת: אוקי. לך תתקלח.
- נדב: תודה באמת.
- ליאת: כשאני מסיימת לארוז אני יורדת למטה.
- נדב: יופי.
- ליאת: אבל ברגע שהמונית מגיעה אני עולה עליה ולא מחכה לך.
- נדב: לא, לא. נו ליאת.
- ליאת: ברגע שהיא מגיעה.
- נדב: אל תעשי לי את זה עכשיו.
- ליאת: הדרכון שלך על המזוודה, הנה כרטיס הטיסה שלך.
- נדב: ליאת!
- ליאת: לך תתקלח.
- ליאת דוחסת את הדברים שלה למזוודה. נדב עוצר אותה.**
- נדב: מה הקטע שלך?
- ליאת: תן לי לארוז.
- נדב: שתי דקות, אוקי? אני יוצא אנחנו מתארגנים ויוצאים. ליאת, אני צריך את המקלחת הזאת. אוקי.. היה לי לילה... לא משהו, אוקי. ואני... אני צריך... נו תביני אותי.
- ליאת: להבין אותך? להבין אותך?! אני לא ידעתי איפה אתה. ניסיתי להתקשר אליך אבל כלום. אתה לא עונה.

נדב: נגמרה לי הבטריה.

ליאת: אני דאגתי, אוקי, אני לא יודעת איפה אתה, לאן נעלמת.

נדב: אז, אז, אני שניה מתקלח, ואני אספר לך בטיסה.

ליאת: אני יוצאת ברגע שאני מסיימת לארוז.

נדב: נו בחייאת, למה את עושה את זה.

ליאת: כל אחד מאיתנו יעשה מה שהוא חושב לנכון, אוקי...!?

נדב: (לוקח ממנה את הדרכון.) את לא משאירה אותי לבד.

ליאת: תן לי את זה.

ליאת מנסה לחטוף את הדרכון והוא מונע ממנה.

נדב: מה הבעיה שלך.

ליאת: תחזיר לי את הדרכון.

נדב: אז תגידי!

ליאת: אתה השארת אותי לבד, אוקי!? השארת אותי לבד באמצע פאקינג ברלין.

נדב: אני לא השארתי אותך לבד.

ליאת: אה, לא?

נדב: היה לך דיבור עם הקרואטית הזאת. אני הייתי בטוח שאתן הלכתן לאן שהוא.

ליאת: לאן? לאן הלכנו?

נדב: לא יודע, זה כאילו הפאקינג 'ברגהן'. לא יודע, הלכתן לשירותים, לאיזה חדר, מבחינתי חזרתם למלון.

ליאת: אולי פעם אחת בחיים תגיד את האמת...

נדב: אה כן מה האמת?

ליאת: לא באתי לך טוב ברדאר הזה שלכם.

- נדב: רדאר, איזה רדאר?
- ליאת: אתה יודע בדיוק על מה אני מדברת, אז כשהגיעה הקרואטית הזאת זה נתן לך תירוץ טוב, לצאת לציד.
- נדב: אנחנו בברלין, ברלין, ליאת. בשביל מה לקחנו את הפאקינג חופשה הזאת אם לא בשביל קצת לשחרר את הראש?
- ליאת: כן לשחרר את הראש, אבל מהרגע שנחתנו כל מה שמעניין אותך זה איפה אתה מסיים את הערב. כאילו אני לא נגד איזה סטופ פה ושם אבל זה לא יכול להיות שזה הכול, שאין עוד משהו. אתה יודע טוב מאוד למה אנחנו פה, אתה יודע טוב מאוד מה המצב שלי, והדבר האחרון שהיית צריכה זה שתעלם לי.
- נדב: את צריכה להגיד תודה שתומס ארגן לנו להכנס לברגהן. כי בלעדיו אין סיכוי שהיו מכניסים אותנו.
- ליאת: אתה שומע את עצמך. אני אומרת לך משהו אחד ואתה מדבר איתי על משהו אחר לגמרי.
- נדב: אולי זה בדיוק הפוך!?
- ליאת: תחזיר לי את הדרכון.
- נדב: אולי אם היית לוקחת משהו אז לא היית מרגישה לפט אאוט.
- ליאת: אז אני אשמה שלא עשיתי אתכם קוק?
- נדב: כן, במידה מסויימת כן. אוקי, אוקי, ליאת, עברת פרידה, סבבה. קשה לך, סבבה. אבל תכלס כל הנסיעה הזאת היא בשביל מה! תכלס אני לא מאמין שויתרת על הקרואטית הזאת, נשבע לך אני הייתי עושה אותה.
- ליאת: ... אנחנו כן...
- נדב: מה?
- ליאת: התנשקנו.
- נדב: נו אז מה את רוצה?
- ליאת: אבל לא, לא יכולתי לעשות את זה, אוקי? לא יכולתי להמשיך. וחוץ מזה היא ממש היא הסריחה מבית השחי.
- נדב: אני חשבתי שאת תגידי לי תודה.

- ליאת: אני הייתי צריכה אותך
- נדב: את היית צריכה ללכת עם הקרואטית.
- ליאת: אבל לא יכולתי אוקי!?
- נדב: למה?
- ליאת: כי ענבל ואני הרגע נפרדנו זה למה.
- נדב: תאמיני לי, היא דפקה לך את החיים. אני אמרתי לך ביום הראשון שראיתי אותה שהיא לא טובה לך.
- ליאת: אתה האחרון שתטיף לי.
- נדב: תכלס, תכלס, כל הנסיעה הזאת היא בשבילך. אני פניתי את כל השבוע שלי כדי להיות אתך, מה זאת אם לא דאגה. להזכיר לך שאת ישבת אצלי בדירה ובכית את עצמך לדעת, שהחיים האלה הם חתיכת זין ומה היית נותנת בשביל רגע אחד לעשות ברייק להכול. אז הנה עשינו, אבל ברגע האמת, השתפנת. אני עשיתי מה שחשבתי שהיה נכון לעשות, אני לא חושב שאני צריך להתנצל בפניך.
- ליאת: איפה היית?
- נדב: הייתי עם תומס.
- ליאת: אני חיפשתי אתכם בכל המועדון, הסתובבתי שם כמו פסיכית שלוש פעמים.
- נדב: אנחנו הלכנו לדירה של חברים שלו. ב.. MITTE
- ליאת: אה, ב-MITTE יופי, יופי, שמחה שנהנית בזמן שאני הלכתי ברגל למלון.
- נדב: למה הלכת ברגל?
- ליאת: כי הארנק שלי נשאר אצלך, זה למה? . הייתי צריכה לבקש שיפתחו לי את הדלת. אתה היית צריך לראות את הסתכלו עלי בקבלה.
- נדב: בגלל זה אני אומר שהיית צריכה ללכת עם הקרואטית, הזאת... איך קראו לה ...
- ליאת: אנסטסיה.

- נדב: א-נ-ס-ט-ס-י-ה... אני הייתי נכנס למיטה רק עם השם הזה. שלא לדבר על זה שהיא הייתה חמה לך על התחת ואני באמת ובתמים מאמין שהיא הייתה עוזרת לך קצת לשכוח דברים.
- ליאת: תגיד זה הכול אצלך רק סקס?! זה הפתרון האולטימטיבי שלך לכל צרה? סקס? יש לך נזלת, בוא תעשה סקס. מרגיש עצוב, בוא תעשה סקס, זרקו אותך, קח שוט ותעשה סקס. זה כל מה שאני שומעת ממך סקס סקס סקס. יש עוד מילים בלקסיקון שלך שהם לא סקס! לא כולם כמוך, אוקי?!
- נדב: אני לא מבקש מכולם להיות כמוני.
- ליאת: ככה זה מרגיש... אתה יודע מה? הלוואי שהייתי יכולה להטביע את הרגשות שלי בסקס עם הקרואטית הזאת אני לא יודעת, כאילו רציתי. היה רגע שרציתי. אבל תכלס באותו רגע שזה לא החיים שאני רוצה. אני לא רוצה שמבוססים על סקס כפתרון להכול.
- (פאזה)**
- נדב: את מי את באה לרמות?
- ליאת: אני לא מרמה אף אחד.
- נדב: אה לא? את לסבית.
- ליאת: כן אז...
- נדב: אז...?
- ליאת: מה אתה מנסה להגיד?
- נדב: את באמת רוצה להגיד שזה לא על סקס?
- ליאת: אני באמת אומרת את זה. כן, זה לא על סקס
- נדב: אז פשוט מזיינת בשכל
- ליאת: אוקי תשמע, אני לא יודעת מה סיפרו לך בקהילה שלך. אבל לצאת מהארון זה לא בהכרח עניין של סקס.
- נדב: אז על איזה עניין זה?
- ליאת: לא רק סקס. זה גם עניין... של... של... חשיבה. אוקי?
- נדב: זין.

- ליאת: מה זין? מה זין?! יש הבדלים בחשיבה, נדב. אני חושבת אחרת, ואתה חושב אחרת. העולם שלי ושלך, הפנימי והחיצוני שונה. אוקי!?
- נדב: אני לא קונה את זה. לא. לא קונה את החרא הזה שאת מאכילה את עצמך. אני חושב שכל מי שחושב כמוך, לא באמת יצא מהארון.
- ליאת: זה לא הגיוני שכל בחור שאתה רואה אתה חושב על איך לזיין אותו. איך אפשר לחיות ככה!?
- נדב: זה לא כל בחור אוקי!?
- ליאת: אה, לא?
- נדב: זה תלוי איך הוא נראה.
- ליאת: אה יופי!
- נדב: זה מה שהוא משדר. ואם הוא נראה טוב, זה נותן לו נקודות זכות. אבל אם, אם... הוא לא מוצא חן בעיני אני לא מתעניין.
- ליאת: ואם יש ביניכם קליק?
- נדב: קליק? מה את בנייטיז?
- ליאת: אני מדברת על כימיה.
- נדב: אם יש לנו נושא משותף אני לא בהכרח מעוניין בו. כאילו זה נחמד לדבר אבל תכלס הדבר האחרון שאני רוצה זה מישהו שמפרק את עצמו דרך מילים.
- ליאת: אז זה רק על מראה?
- נדב: כן
- ליאת: אתה קלישאה.
- נדב: אימא שלך קלישאה.
- ליאת: אנחנו לא חושבות ככה.
- נדב: מה זה אנחנו?
- ליאת: אנחנו?
- נדב: אל תהפכי את הלסביות ל- ROYAL WE

- ליאת: אני אומרת לך.
- נדב: אני לא מאמין לך.
- ליאת: אני בניגוד אליך, מחפשת קודם כל את החיבור הרגשי. אבל אתה, יודע טוב מאוד לבכות שחסרה לך אהבה בחיים, רגע אחרי שהזדיינת עם עוד איזה . אז אני לא יודעת מי מרמה פה את מי.
- נדב: תעשי לי טובה.
- ליאת: למה זה כל כך קשה לך לקבל את זה?
- נדב: כי זה אדיוטי.
- ליאת: אני מחפשת מישהי שיהיה לי איתה קשר רגשי. שחושבת כמו אישה.
- נדב: אה, כן? כן? ואיך אישה חושבת?
- ליאת: היא לא חושבת על סקס כמנגנון מרכזי של מערכת יחסים. היא לא מתנהגת כאילו זה עניין של כיבוש טריטוראלי.
- נדב: את לסבית או פמינסטית?
- ליאת: אתה תקוע על הגדרות.
- נדב: על מה אנחנו מדברים אם לא על הגדרות?
- ליאת: אני מדברת איתך על מה מניע אותי.
- נדב: למה? כי אני גבר? ואת אישה?
- ליאת: אתה חושב כמו גבר.
- (נדב צוחק.)**
- ליאת: מה מצחיק אותך?
- נדב: אוקי, לפי מה שאת אומרת, אם באופן היפותטי גבר, זכר, היה מעניק לך את מה שאת רוצה, אז עכשיו היית עם גבר. נכון או לא?
- ליאת: באופן תיאורטי, כן. אבל אני לא נמשכת לגברים.
- נדב: לא משנה. אם איפשהו בעולם היית מוצאת גבר שחושב כמו שאת צריכה. היית איתו.
- ליאת: מה אתה אומר בזה?

- נדב: שאת לסבית בלאי. פייק. את לא לסבית.
- ליאת: אני יודעת מה אני.
- נדב: כל השיח הזה שמתרחש על זה ש... "אני נמשכת לבני אדם, זה בכלל לא העניין המיני." הוא פאקינג בולשיט. אתה מזדיינת בדיוק כמוני, ונהנית מזה בדיוק כמוני. או שאת מתכוונת לנפנף בזה שאת לא מזיינת בנות אחרות, את שוכבת איתן?
- ליאת: אם היה לי זין אולי הייתי מזיינת, אבל מה לעשות אין לי.
- נדב: אם היית לסבית, אם באמת היית לסבית. לא היית אומרת את זה. כי אם את נמשכת ל'בני אדם'. אז את אולי 'בי' אבל לא לסבית.
- ליאת: אתה דפוק.
- נדב: אני צודק ולך קשה לשמוע את האמת.
- ליאת: שמה? שאני בי?
- נדב: כן
- ליאת: ואם כן אז מה?
- נדב: אז את לא לסבית.
- ליאת: בדיוק בגלל מה שאתה אומר זאת הסטיגמה שיש להם עלינו
- נדב: לא עלינו, על הקהילה. זה שאנחנו לא נמשכים למין השני הופך אותנו לקהילה ויש בה הומואים ויש לסביות. ואת לא כאן ולא כאן.
- ליאת: לך תזדיין.
- נדב: אולי תודי פעם אחת על האמת... את פשוט מפחדת מסקס.
- ליאת מחטיפה סטירה לנדב**
- נדב: אוקי למה זה היה טוב?
- ליאת: לך תזדיין אוקי! לך תזדיין!!! מי אתה שתשפוט אותי! הא? מי אתה?!
- נדב: אני אומר לך את האמת כי חשוב לי שתראי שאת בעצם פוגעת בעצמך, אני דואג לך ואת נותנת לי סטירה?!
- ליאת: זאת הדאגה שלך? להגיד לי שאני פאקינג פריג'ידיט שמתחפשת ללסבית?

נדב:	זאת האמת.
ליאת:	זאת לא... האמת....
	ליאת בוכה
נדב:	הי, הי, הי אוקי, אוקי.. די... אני מצטער.. אוקי... הי, ליאת, אני מצטער...
ליאת:	אני רוצה לנסוע לשדה תעופה...
נדב:	(נותן לה טישו) יכול להיות... יכול להיות שלא עשית את הפרוסס שלך כמו שצריך.
ליאת:	לא עשיתי.
נדב:	אוקי, ופחדת, סבבה זה קורה, ואני לא הייתי שם כדי לראות את זה.
ליאת:	לא היית.
נדב:	ועל זה אני מצטער. שלא תחשבי שאני לא מכיר את זה אוקי...
ליאת:	את מה?
ליאת:	פתאום להרגיש לבד. תאמיני לי אני מכיר את זה. אני מכיר את זה. את הרגע הזה שאתה יוצא רגע החוצה נוחתת עליך הבדידות הקיומית הזאת של החיים. הכול שקט, אין אף אחד, הבוקר עומד לעלות כול מה שנשאר לך זה לבכות. אני מכיר את זה. הרבה יותר ממה שנדמה לך. אלוהים יודע שאני מצאתי את עצמי גוש נזלת על איזה ספסל כמה וכמה פעמים בחיים שלי. אבל... (מוציא מהכיס) בשביל זה יש קוק.
ליאת:	פאק נדב!!
נדב:	הי ווא תזהרי, זה יקר.
ליאת:	זה הפתרון שלך?
נדב:	זה עוזר!
ליאת:	מה נסגר איתך?!
נדב:	תומס הביא. ואי אפשר לעשלות עם זה למטוס.
ליאת:	לא רוצה עכשיו קוק!!!

נדב: את מוכנה לא לצרוח!

ליאת: מה – קוק?!
 נדב: סתמי.

ליאת: אני צריכה תמיכה, נדב! תמיכה! לא סמים! אוקי?! כאילו ג'יזס, תתעורר על החיים שלך. כאילו מאז ש... לא יודעת... נשבעת לך שהיית בארון היה יותר קל. אבל מאז שיצאת, כאילו פאק, מה קורה אתך?! אתה לא מסוגל לראות, אתה באמת לא מסוגל יותר לראות שום דבר אחר מסמים וסקס. מהרגע שהתחלת לנופף לכולם שאתה גיי, כל מה שמעניין אותך זה אם מי אתה מזדיין בערב, ואיפה הפאקינג דילר שלך. ואם הם באים ביחד אז בכלל זכית.

נדב: את עדיין החברה הכי טובה שלי.

ליאת: לא, כבר ממזמן לא.

נדב: זה לא נכון.

ליאת: אה לא?! איפה היית כשענבל זרקה אותי? במסיבה. איפה היית שכהייתי צריכה עזרה מקום לישון ב? במסיבה. אפילו לעזור לי לפנות את הדירה, לא היה לך זמן. אני הייתי צריכה לחכות שהסוף שבוע ייגמר כדי שתהיה פנוי לדבר איתי. אתה בא ללמד אותי איך לחיות? אתה ראית פעם איך נראה סוף השבוע שלך בארץ. מכון כושר, מכון שיזוף, שופינג בסנטר, שנ"צ, דילר, קוק, פוראבר באומן, MD אפטר בסאונה, קוק, אפטר בבית של עמית, ג'חנון, מקיא את הג'חנון, לוקח כדורי שינה, קפה ברוטשילד ובבירה בשפגאט. ככה כל סופ"ש. ולהוציא את השופינג בסנטר ואת הרגעים שאתה ישן בהם, בכל אחת מהתחנות האלה אתה מזדיין כאילו אין מחר. **(פאזה)** אתה בכלל יודע איך קוראים להם? זה החיים שאני אמורה לקנא בהם? זה מה שאתה מאחל לי? אני יודעת מי אני. אני יודעת למי אני נמשכת ואת מי אני רוצה. וכן אולי סקס הוא לא כל החיים שלי. וכן אולי אני מחפשת מישהי לדבר איתה, וכן מי יודע אולי יום אחד אני דווקא אמשך לגבר, אתה יודע מה לא ממש אכפת העיקר למצוא בן אדם בעולם הזה שאני יכולה לחלוק איתו את עצמי. אבל אני לפחות מתכננת להיות בזוגיות לפי שאני אמות. ולא למות לבד מהתקף לב בגיל ארבעים, כי אני לא יודעת איזה חיים אתה מתכנן לעצמך בעוד עשר שנים. אתה, נדב, קלישאה של הומו, אוקי, כמו ילד שנתנו לו סמארטפון והוא לא יכול להפסיק לשחק. זה יעבור לך. ואז אתה תבין. יום אחד אתה

תבין שאתה טועה. אנחנו אולי לא יכולים לבחור למי אנחנו נמשכים אבל אנחנו כן יכולים לבחור איזה חיים אנחנו רוצים. ותכלס בוא, בוא, בוא נודה על האמת, כל ההצעה הזאת של לנסוע איתי לברלין, זה רק בגלל שהרגשת אשם שלא היית שם כשהייתי צריכה אותך.

נדב: ואם כן... אז? אני מנסה לעזור לך.

ליאת: לעזור לי תעזור לעצמך קודם.

(**צלצול טלפון. שתיקה. היא עונה.**)

ליאת: hello. yes thank you. המונית למטה. (פאוזה) תן לי את הדרכון.

נדב: את החברה היחידה שיש לי.

ליאת: נדב.

היא מתבוננת בו. נדב נותן לה את הדרכון. היא פונה לצאת.

נדב: לנו אין מודל, אוקי.

ליאת: מה?

נדב: לי ולך אין לנו מודל לאיך זה צריך להיות. ותאמיני לי שלא משנה כמה חיפשתי לא מצאתי. את מדברת איתי על זוגיות? על סמך מה אני אמור להבין מה זאת זוגיות? את מכירה אגדות על נסיך שהציל נסיך? לא. מה את חושבת קורה כשהדלתות של הארון נפתחות? אתה נופל לתוך מסיבה. כי זה המודל שיש. אתה רוצה להיות גיי, סבבה בוא כנס למסיבה, יש מבחן קבלה. זוגיות, מי את שתגיד לי מה זה זוגיות, ליאת? מי את שתגידי לי שאני חי לא נכון. אני לא יודע איך זה אצלכן אוקי, אבל אצלינו פועלים לפי מה שרואים. ואני לא ממש רואה זוגות שחיים באושר ברחוב, לא חינוכו אותי להיות גיי, אתה לומד את זה מהשטח. והשטח מכתוב לי שתי אופציות ויש לנו רק שתי אופציות - סקס או להשאר לבד. אז אני בוחר בסקס.

ליאת: אני מבקשת ממך.

נדב: את בכלל יודעת מה זה לקחת ג'י כל שעתיים, על השעון? לשים לב למינונים, לראות שאתה לא מערבב כלום... את יודעת למה את אני עושה את זה

ליאת: נדב —

נדב: לא, לא... את יודעת למה אני עושה את זה, ליאת!?

ליאת: לא.

נדב: כי הטעות הכי קטנה, ויהיו את אלה שינצלו את זה. תמיד יש מי שינצל את זה. כי אף אחד לא רוצה למצוא את עצמו לבד. והימים שבהם הייתי מוצא את עצמי חצי מעולף עם אנשים שאני לא מכיר, עברו. אז היום אני בוחר לשלוט בזה אוקי, כי איזו ברירה יש לי. את מדברת איתי על לבחור. אז בוחר יום יום. אני בוחר יום יום להאמין שהחיים שאני מנהל הם החיים הנכונים כי אחרת אני נשאר לבד בעולם הזה, ליאת, לבד, בלי שלמישהו יהיה אכפת.

ליאת: לי אכפת.

נדב: לא. לך לא אכפת. את רק צריכה אותי כשאת לבד. כמו כולם.

ליאת: זה... לא נכון.

נדב: ליאת, אם יש דבר אחד שהבנתי בחיים האלה זה שכולם רוצים קשר, אוקי? חייבים אותו. את, אני, כולם. השאלה היחידה היא מה אנחנו מוכנים להקריב בשביל זה. (שתיקה.) אני הולך להתקלח. את יכולה לעשות מה שאת רוצה. הנה הדרכון שלך.

נדב מוריד חולצה. ויוצא למקלחת. ליאת נשארת. צלצול טלפון. היא מסתכלת על הטלפון. ליאת עונה.

ליאת: yes umm... i know the taxi is waiting.

היא מנתקת את הטלפון. נדב חוזר ולוקח מגבת.

נדב: את לא הולכת?

ליאת: לא.

הם מביטים אחד בשניה.

האור יורד.